

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Ndob/11/2026
Identifikačné číslo spisu:	7126207395
Dátum vydania rozhodnutia:	23.07.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:7126207395.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v spore žalobkyne: Quality&Logistic Industrial Services, s.r.o., so sídlom Klincová 37, Bratislava, IČO: 44 882 840, zast. JUDr. Adriana Dudášová, advokátka, so sídlom Garbiarska 1075/5, Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 31 314 279, proti žalovanej: OR-SAT ZAKLAD PRACY CHRONIONEJ SP. z o.o., so sídlom Gospodarcza 8, Żary, Poľská republika, iný identifikačný údaj: 970656028, o zaplatenie 84 828,14 eura s príslušenstvom, v konaní vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 91Cb/29/2026, o určenie súdu príslušného na prejednanie a rozhodnutie sporu, takto

rozhodol:

Spor p r e j e d n á a rozhodne Mestský súd Košice.

Odôvodnenie

1. Súdny spis bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložený Mestským súdom Košice z dôvodu absencie podmienok miestnej príslušnosti. Mestský súd Košice tým sleduje, aby najvyšší súd v zmysle § 38 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) určil, ktorý súd spor prejedná a rozhodne.

2. Žalobkyňa ako obchodná spoločnosť zriadená podľa slovenského práva sa domáha voči žalovanej ako obchodnej spoločnosti s registrovaným sídlom v Poľskej republike zaplatenia sumy vo výške 84 828,14 eura s príslušenstvom, a to prostredníctvom návrhu na vydanie európskeho platobného rozkazu podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2016 z 12. decembra 2006, ktorým sa zavádza európske konanie o platobnom rozkaze (ďalej len „nariadenie č. 1896/2006“). Dôvodom podania návrhu je, že žalovaná nezaplatila príslušnú sumu ako odmenu za poskytnuté služby (služby kontroly a logistiky v automobilovom priemysle) s miestom ich poskytnutia: závod STELLANTIS, PCA Slovakia s.r.o., Automobilová 1, Trnava, Slovensko. Cenu za poskytnuté služby si žalobkyňa fakturovala na základe objednávky označenej ako „Q&L Mission“.

3. Mestský súd Košice nerozhodol o návrhu na vydanie európskeho platobného rozkazu, teda žalovanej ešte nevznikol priestor pre uplatnenie prvého procesného úkonu, ktorý jej v európskom konaní o

platobnom rozkaze patrí.

4. Podľa § 38 CSP, ak ide o spor, ktorý patrí do právomoci súdov Slovenskej republiky, ale podmienky miestnej príslušnosti chýbajú alebo ich nemožno zistiť, najvyšší súd určí, ktorý súd spor prejedná a rozhodne.

5. Predmetom súdneho konania na Mestskom súde Košice je obchodná vec medzi dvoma právnickými osobami, každá so sídlom v inom členskom štáte Európskej únie, ktorá sa týka poskytovania dojednaných služieb na území Slovenskej republiky. Týmto je daná osobitná právomoc súdov Slovenskej republiky podľa čl. 7 ods. 1 písm. a) a b) bod 2. nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „nariadenie Brusel I bis“), a to v civilnom sporovom procese podľa § 3 CSP. Nariadenie Brusel I bis sa v zmysle čl. 6 ods. 1 nariadenia č. 1896/2006 použije na účely určenia právomoci súdu v európskom konaní o platobnom rozkaze.

6. Predpokladom postupu podľa § 38 CSP je zistenie, že spor, ktorý sa má prejednať a rozhodnúť, síce patrí do právomoci súdov Slovenskej republiky, avšak podmienky na určenie miestnej príslušnosti chýbajú, resp. tieto podmienky nie je možné zistiť.

7. V tomto prípade je žalovanou zahraničná právnická osoba, ktorá nepodniká, a ani v minulosti nepodnikala na území Slovenskej republiky prostredníctvom tu umiestnenej organizačnej zložky a zároveň zo súdneho spisu nevyplyva, že by tu mala nejaký majetok (§ 15 ods. 2 a § 16 CSP). Nejedná sa ani o žiadny z prípadov osobitnej miestnej príslušnosti (§ 19 CSP), ako ani výlučnej miestnej príslušnosti (§ 20 CSP). Najvyšší súd tak konštatuje, že podmienky na určenie miestnej príslušnosti chýbajú.

8. Najvyšší súd doplní, že žalobkyňa pripojila k návrhu listinné dôkazy vyhotovené v inom ako štátnom jazyku a českom jazyku. Obsahom spisu však nie je ich preklad, ako ani z neho nevyplyva, že by Mestský súd Košice na ich preklad pribral prekladateľa (§ 51 ods. 5 vyhlášky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy). Z uvedeného dôvodu sa danými listinnými dôkazmi najvyšší súd nezaoberal pri určovaní súdu príslušného na prejednanie a rozhodnutie sporu.

9. Najvyšší súd po zvážení všetkých okolností dospel k záveru, že v súlade so zásadami hospodárnosti, účelnosti a efektívnosti civilného sporového konania, je v prejednávanom spore najvhodnejším určiť ako miestne príslušný Mestský súd Košice, ktorý už je s vecou oboznámený.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.